

DOBRA RADA

PISMO PARAFIALNE SIERPIEŃ 8/2011 (22)

WYWIAD Z KS. ŁUKASZEM JANCZAKIEM - ZGIERZANINEM

Jak zaczęła się Księdza droga duszpasterska? Kiedy Ksiądz odkrył swoje powołanie?

Urodziłem się w Zgierzu. Okres dzieciństwa i dorastania spędziłem tutaj, będąc praktykującym katolikiem. Przez wiele lat wraz z młodszym bratem byłem ministrantem. Takie życie powiedzmy naszej parafii. Ale i takie codzienne, kontakt bardzo bliski z księżmi, kontakt z pozostałymi ministrantami.

Jeśli chodzi o wybór mojej drogi życiowej, to duży wpływ na to miał bliski kontakt zarówno z księżmi jak i codzienna o modlitwa oraz Msza Święta, na którą uczęszczałem niemal codziennie z moją babcią i bratem, która dzisiaj już ze względu na swoje zdrowie nie może być codziennie w kościele. Była ona jednak zawsze wierna codziennej Eucharystii. Te wszystkie czynniki sprawiły, że w pewnym momencie swego życia, nawet bardzo wczesnie myślałem o tym, aby zostać księdzem. Wiadomo, że jak się ma 14-15 lat szkoły podstawowej, w okresie w pierwszej Pieszej Zgierskiej pielgrzymki, po raz drugi, w że Pan Bóg wzywa mnie do tego, z pielgrzymki rozpocząłem naukę Stanisława Staszica. Był to również w miarę moich możliwości Świętej. Czego dotrzymałem, aż gdzie oczywiście codzienna seminarium wstąpiłem w Łodzi w seminarium, poprzez kontakt z wyjeżdża tam, w moim życiu powołania. Czy mógłbym innym państwie? W kraju, w kapłaństwa jest praktycznie dużo, natomiast katolików bardzo mało. Będąc na III roku seminarium zacząłem się interesować Francją i oczywiście tym co najważniejsze, katolicyzmem we Francji. To wszystko spowodowało, że w pewnym momencie podjąłem decyzję o wyjeździe i dokończeniu studiów we Francji. Nawiązałem kontakt z diecezją w Beauvais, mieszczącą się na północy od Paryża, gdzie zostałem przyjęty jako kleryk. Po pierwszym roku dogłębnej nauki języka francuskiego i poznaniu kultury na miejscu dołączyłem do pozostałej grupy kleryków w seminarium Międzydiecezjalnym Insimilion Nauki pod Paryżem. Tam również seminarium ukończyłem. Księdzem jestem od trzech lat, zostałem wyświęcony w 2008 roku i pracuje jako wikary w parafii w Clermont.

nie myśli się o Kościele. Po skończeniu wakacji dane mi było uczestniczyć Pielgrzymce na Jasną Górę. W trakcie sposób bardzo mocny odczułem, abym został księdzem. Po powrocie w Liceum Ogólnokształcącym im. czas, kiedy postanowiłem, że będę uczestniczył codziennie we Mszy do czasu wstąpienia do seminarium, Eucharystia obowiązkowo. Do 1999 roku. W trakcie pobytu w księdzem, który kocha Francję i często pojawiło się pytanie o moją drogę wyjechać daleko i być księdzem w którym powołań do sakramentu bardzo mało. Oczywiście katolików jest przeżywających wiarę dogłębnie jest

Stosunek rodziców do mojej drogi.

Moi rodzice nigdy nie sprzeciwiali się mojej decyzji wstąpienia do seminarium, wręcz przeciwnie. Wiedzieli o tym, że chciałbym zostać księdzem. Wydaje mi się, że ten wybór akceptowali bardzo pozytywnie. Mama oczywiście, jak każda mama bardzo przeżywała wstąpienie do seminarium zwłaszcza, że moje wstąpienie do seminarium, było jakby pierwszym momentem w moim życiu, kiedy wyjechałem ze Zgierza. Ponieważ wszystkie moje szkoły podstawowa i liceum miałem pod nosem, nigdzie nie musiałem wyjeżdżać. Dlatego myślę, że do mojej mamy to było najtrudniejsze. Rodzice bardzo mnie wspierali. Wydaje mi się, że sam fakt wstąpienia do seminarium pomógł im pogłębić wiarę, odkryć głębię wiary i przeżywać ją bardzo głęboko. Wyjazd do Francji dla rodziców nie był rzeczą łatwą, jednak dziś z perspektywy czasu mogę powiedzieć, że są zadowoleni z tego że mogę posługiwać w innym państwie, służyć ludziom, którzy są daleko od Kościoła, którzy potrzebują księży, dobrego słowa.

Jak przedstawia się sytuacja Kościoła we Francji?

Myślę, że nawet nie musimy jechać do Francji, ponieważ również w Polsce możemy zauważyć, iż kiedy mamy portfel wypełniony pieniędzmi, to wtedy jesteśmy szczęśliwi, albo za takich się uważamy. Wszystko wtedy możemy sobie kupić. Po ośmiu latach pobytu we Francji, zauważyłem, iż większość Francuzów przyzwyczajona do dobrobytu nie potrzebuje Boga. Nie potrzebuje być zbawiona od sowych słabości, dolegliwości, cierpień. Ponieważ oni w pieniądzu widzą swojego Boga. Dlatego katolików praktykujących, którzy naprawdę wierzą, chcą oddawać cześć Panu Bogu, poprzez kult i praktyki religijne jest bardzo mało. W regionie, w którym pracuję – Picardia, praktykujących katolików jest około 2%. Kościoły oczywiście są puste. W parafii której pracuje mamy 10 kościołów, 10 starych parafii, których stworzono jedną, gdzie pracuje dwóch księży. Posługujemy w parafii która ma 25 tysięcy mieszkańców, gdzie od 1-2% jest praktykujących parafian. Jednak można zauważyć we Francji, która jest krajem zlaicyzowanym, dużo oznak przebudzenia się. Ci którzy chodzą do kościoła w niedzielę obecnie są to ludzie, którzy wiedzą po co chodzą. Ludzie, którzy w domu modlą się wspólnie z rodziną w domu. Było dla mnie ogromnym wrażeniem, kiedy byłem zaproszony do pewnej rodziny i po kolacji zaproszono mnie do salonu aby pomodlić się nieszpornami. Jest to coś pięknego, co należy kultywować i dziękować Panu Bogu za takich wierzących, w takim kraju jak Francja. Wydaje mi się, iż Kościół francuski przeżył już największy kryzys wiary, o którym mówi się w całej Europie. Jest takie lekkie przebudzenie, o czym może świadczyć fakt, iż coraz więcej próśb, wśród młodych o sakrament małżeństwa, kiedy to przestał być on w modzie wśród młodzieży. Większość z nich nie otrzymała wychowania katolickiego, dlatego dla nas księży, jest to też sposobność aby przygotowując młodych do zawarcia sakramentu małżeństwa nauczyć pewnych podstawowych prawd o Kościele. Często osoby, które nigdy nie dostały wychowania katolickiego, chłoną od nas wszystkie wiadomości, są bardzo ciekawi wszystkiego. W każdym mieście widzą Kościół, krzyże ale nie znają głębszego ich sensu. Gdy przychodzą prosić o sakrament małżeństwa uczą się co to wszystko oznacza. Jaki jest sens sakramentu małżeństwa, sens bycia wierzącym, jak żyć każdego dnia w sakramencie małżeństwa, a jednocześnie jak pogłębiać wiarę, jak z tej wiary się uczyć.

Czym Ksiądz ma swoje pasje i ma czas na uprawianie pasji?

Czas bycia księdzem jest powołaniem, trzeba być oddanym drugiemu człowiekowi, nie tylko w ciągu otwarcia kancelarii, czy w trakcie Mszy Świętej. Trzeba być zawsze gotowym, aby móc służyć drugiemu człowiekowi. Z drugiej strony, aby ksiądz znalazł równowagę w swoim życiu, musi również kultywować swoje pasje. To nie jest tak, że kiedy staje się księdzem trzeba o wszystkim zapomnieć, iść do kościoła i całe życie spędzić w nim. Ja tak nie uważam. Księdzem jest się idąc na basen, jadąc na rowerze, czy chodząc na kurs tańca. Swój czas wolny poświęcam na sport. Jeżdżę na rowerze, biegam i chodzę na basen. W przyszłości chciałbym uczestniczyć w triathlonie(trójbój). Zmierzyć się z innymi triathlonie uprawiających trój dyscyplinę, rower pływani i biegi. Jeśli chodzi o inne pasje, to interesuje się architekturą. W wolnych chwilach, jeśli potrzebuje się wyciszyć projektuję kościoły, rozrysowuje projekty na karty, a następnie wycinam je i kleje.

Czym Ksiądz chciałby się podzielić z czytelnikami pisma parafialnego?

Bardzo kocham naszą parafię. Wszyscy znają cytata Jana Pawła II, który będąc w Wadowicach powiedział „Tam wszystko się zaczęło”. Ja mogę powiedzieć to samo zdanie o swojej parafii Matki Boskiej Dobrej Rady. Tak naprawdę wszystko tutaj się zaczęło. Tutaj wzrastałem jako chrześcijanin, byłem ochrzczony, przyjąłem pierwszą komunię świętą, bierzmowanie. Tutaj spędziłem całe swoje dzieciństwo będąc w służbie ołtarza z moim bratem, innymi kolegami, z którymi do dzisiaj utrzymuje częste kontakty, a wśród nich jest kilku księży. Dziękuję mojej wspólnotie parafialnej, za to, że mogłem w niej wzrastać

i czerpać jak gdyby to, co było mi potrzebne na mojej drodze powołania, a z drugiej strony prosić aby cała nasza parafia, pamiętała o wszystkich księżach, którzy stąd pochodzą, a posługują w naszej Archidiecezji, czy to w innych diecezjach w Polsce, a także i za granicą. Proszę aby pamiętać o nas, a szczególnie w modlitwie za naszą posługę, abyśmy byli wierni naszemu powołaniu, wytrwali w łasce kapłaństwa, posługując w tych krajach, gdzie nie zawsze jest łatwo, abyśmy byli prawdziwymi świadkami Jezusa, Ewangelii, Kościoła, po to abyśmy tych ludzi potrafili zbliżyć coraz bardziej do Pana Boga i zbliżyć do tego, co jest najbardziej wartościowe w życiu.

Bóg zapłać za rozmowę!

Marianna Strugińska Felczyńska, Agnieszka Gajek

O 20.00 PRZYJDŹ DO MNIE, CHRYSZTUS

Wakacje to czas wolny, czas urlopów, spacerów, wypoczynku na świeżym powietrzu. Jednak dla nas chrześcijan nie ma czasu wolnego od Boga i niedzielnej Mszy świętej. Każdy z nas zna przykazanie Boże, które mówi: pamiętaj abyś dzień święty święcił, a także przykazanie kościelne: w niedzielę i dni nakazane we Mszy świętej uczestniczyć. Może czasami w wakacje lubimy w niedzielę dłużej pospać, czy wyjechać na działkę. Naprzeciw temu wyszedł ks. kan. Andrzej Blewiński, dziekan dekanatu zgierskiego. Jako jedyny proboszcz w Zgierzu, na prośbę parafian w miesiącach wakacyjnych zorganizował Mszę świętą niedzielę o godzinie 20.00. Pomysł był trafiony w dziesiątkę. Msza święta o godzinie 20.00 gromadzi wiernych z całego Zgierza i okolic, którzy chętnie w niej uczestniczą. W tej Eucharystii uczestniczy wielu ludzi młodych, dla których ta godzina jest bardzo odpowiednia. Dodatkowo podczas tej Mszy śpiewa Schola parafialna, a przez to liturgia staje się piękna. Pamiętajmy też, że niedzielna Msza to doskonała modlitwa całego Kościoła, który uwielbia Chrystusa. To z Eucharystii czerpiemy siłę do życia. W całym naszym zabieganiu, zapracowaniu jedna godzina poświęcona Bogu nie jest zbyt wielkim przedsięwzięciem, niemożliwym do zorganizowania. Dlatego pamiętajmy, że Chrystus czeka na nas każdej niedzieli zechcemy odpowiedzieć na Jego zaproszenie! A On sam nas umocni i pokrzepi!

Ks. Damian Czerwiński

Z BOŻYM BŁOGOSŁAWIENSTWEM W DROGĘ

Po Eucharystii odbyło się poświęcenie pojazdów. Podczas poświęcenia pojazdów zbierano ofiary przeznaczone na zakup pojazdów dla misjonarzy. W ten sposób kierowcy z naszej parafii włączyli się w akcji MIVA Polska *1 grosz za 1 szczęśliwie przebyty kilometr drogi*. Wszystkim kierowcom życzymy szerokiej drogi i opieki świętego Krzysztofa.

Ks. Damian Czerwiński

XIX PIELGRZYMKA RODZINY RADIA MARYJA – JASNA GÓRA 10 LIPCA

Jak co roku, w drugą niedzielę lipca, odbyło się wielkie spotkanie modlitewne Rodziny Radia Maryja na Jasnej Górze.

W dniu 10 lipca b.r., duchowa stolica Polski, została wprost oblężona przez przybyłych z Polski i ze świata pielgrzymów. Częstochowskie błonia wypełnione były po brzegi.

Z Koła Przyjaciół Radia Maryja działającego przy naszej Parafii Matki Bożej Dobrej Rady, 29 pielgrzymów uczestniczyło również w tym wielkim zgromadzeniu. Dziękowaliśmy Jasnogórskiej Pani za beatyfikację Ojca Świętego Jana Pawła II, z którego pontyfikatu wyrosło Radio Maryja i z którego nauczania nieustannie ono czerpie.

Powierzaliśmy opiece Matki Przenajświętszej losy Ojczyzny, Kościoła Katolickiego w Polsce, polskich rodzin oraz Radia Maryja.

Mszy Świętej koncelebrowanej przez wielu Biskupów i Kapłanów z Polski i z zagranicy, przewodniczył i wygłosił homilię Ks. Arcybiskup Mieczysław Mokrzycki Metropolita Lwowski, wieloletni sekretarz błogosławionego Jana Pawła II i Benedykta XVI.

„Błogosławieni czyniący pokój, albowiem będą nazwani Synami Bożymi” (Mt 5,9). Tymi słowami Ks. Arcybiskup rozpoczął homilię. Te słowa Pana Jezusa mogą stanowić motto naszego dzisiejszego pielgrzymowania. Chcemy dziękować panu Bogu za beatyfikację Jana Pawła II.

Był on człowiekiem czyniącym pokój, dlatego przyciągał ludzi, bo czuli się akceptowani, uszanowani

i obdarowani. Prawda, sprawiedliwość i miłość – te słowa wyrażają zadanie, jakie winna stawiać sobie również Rodzina Radia Maryja. Ks. Arcybiskup przytoczył słowa Ojca Świętego Jana Pawła II „Niech Wasze Radio służy prawdziwej informacji, przepojonej miłością i opartej na sprawiedliwości. Niech przyczynia się do kształtowania ludzkich sumień w duchu nauki Chrystusa”.

Jakim wielkim dziełem jest poznanie prawdy o Bogu i o nas samych przez katechezy, wykłady, modlitwę, stawianie pytań o człowieka, o jego miejsce w świecie i o to jak powinien żyć.

Niezwykłej wagi zasługę Radia Maryja jest poruszanie Ważnych problemów społecznych i wskazywanie na zagrożenia dla życia wspólnoty narodowej. Niech zatem to radio mówi o tym, że w życiu trzeba dotrzymywać słowa i politycznym i społecznym i prywatnym.

Dziś w dniu pielgrzymki stawia się pytanie dlaczego Radio Maryja jest niewygodne ?

Czy dlatego, że demaskuje nasze słabości w życiu rodzinnym i społecznym ?

Na koniec Ks. Arcybiskup przypomniał słowa :

„Nie bójcie się mała trzódka pan Jezus nie jest bankrutem.

„Do niego należy czas i wieczność, władza i panowanie”.

To w ogromnym skrócie przytoczone słowa ze wspomnianej homilii Ks. Arcybiskupa Mokrzyckiego. Od zgromadzonych pielgrzymów został wystosowany telegram do Ojca Świętego Benedykta XVI, w którym Rodzina Radia Maryja dziękowała za dar beatyfikacji Papieża Polaka.

„Przyjmujemy ten dar również jako zobowiązanie do jeszcze piękniejszego, twórczego odczytywania dziedzictwa zawartego w słowach, stylu życia i służby. To są nasze drogowskazy, które pomagają w stawianiu czoła nowym wyzwaniom w czasach, jakie obecnie przeżywamy”.

Osobnym wzruszającym wydarzeniem było przekazanie na ręce Przeora Jasnej Góry, przez przedstawicieli stowarzyszenia Katyń 2010 tablicy upamiętniającej ofiary katastrofy smoleńskiej.

Jak podkreślali przedstawiciele rodzin, Jasna Góra to najlepsze miejsce dla tej jakże ważnej dla nich pamiątki.

Ta piękna uroczystość uświetniana była również śpiewem zespołu muzyki sakralnej „Lumen” i orkiestry koncertowej Viktoria z warszawy.

Nasza pielgrzymka zbliżała się do końca. Odmówiliśmy wspólnie Koronkę do Miłosierdzia Bożego, podziękowaliśmy Bogu za dar uczestnictwa w tej uroczystości i wracaliśmy do swoich domów pełni ogromnych duchowych przeżyć, które zachowamy w pamięci.

Helena Omietańska

WYWIAD Z PRZEWODNICZĄCĄ KOŁA PRZYJACIÓŁ RADIA MARYJA

Czy może nam Pani przybliżyć swoją osobę?

Pani Jadwiga Owczarczyk – przewodnicząca Koła Przyjaciół Radia Maryja działającego przy parafii Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu.

Urodziłam się w Zgierzu. Z zawodu jest chemikiem. Moje całe życie jest związane z Parafią Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu. Tu przyjęłam wszystkie sakramenty. Tutaj m.in. zostałam ochrzczona, przystąpiłam do pierwszej komunii świętej. Mogę powiedzieć, iż jestem jakby związana z życiem parafii od samego początku jej istnienia, poprzez swoich rodziców, którzy brali udział w budowie kościoła. Zbierali fundusze na rozbudowę świątyni oraz na jej wyposażenie. Tata również jako mały chłopiec wraz ze swoimi rodzicami uczestniczył w budowie Kościoła Św. Katarzyny.

Co spowodowało, że zaczęła Pani swoją posługę w Kole Przyjaciół Radia Maryja?

Od początku powołania do istnienia Koła Przyjaciół Radia Maryja, byłam ich sympatykiem. Kiedy otrzymałam informację, iż w Zgierzu na Chełmach, zostało utworzone przez Krystynę Baczyńską Międzyparafialne Koło Przyjaciół Radia Maryja, zostałam jego członkiem. Zauważyłam, iż w spotkaniach aktywnie uczestniczy duża grupa osób z naszej parafii. Wtedy też zrodziło się we mnie pragnienie, aby ową grupę zaprosić do naszej wspólnoty. Św. p. ks. Henryk Góra zaakceptował pomysł i zgodził się aby nasza grupa rozpoczęła swoją działalność przy parafii

Koło Przyjaciół Radia Maryja w Zgierzu rozpoczęło swoją działalność przy naszej parafii 22 listopada 1999 roku. Pierwszym naszym opiekunem duchownym był św. p. Ks. Proboszcz Henryk Góra, następnie Ks. Antoni Pietras, Ks. Krzysztof Florczak, Ks. Jan Furgała, Ks. Paweł Jeleń. Obecnie jest naszym Asystentem i opiekunem ksiądz Jacek Kucharski.

Nasze wspólnotowe spotkania odbywają się w trzeci wtorek każdego miesiąca, po koronce do Miłosierdzia Bożego. Mają one charakter modlitewno - formacyjny. Z innych działań podejmowanych przez naszą grupę :

*Organizowane są również pielgrzymki autokarowe – w drugą niedzielę miesiąca lipca do Częstochowy, a także do Torunia i do Kalisza.

*W okresie Świąt Bożego Narodzenia spotykamy się na wspólnym łamaniu opłatka, a w okresie wielkanocnym mamy spotkanie wielkanocne.

Członkowie Koła Przyjaciół Radia Maryja aktywnie uczestniczą w życiu parafii?

Do działań podejmowanych przez nas należy m.in. rozprowadzanie świec Caritas, których celem jest uwrażliwienie na potrzeby dzieci ubogich i zaniedbanych. Dochód ze sprzedaży świec jest przeznaczony m.in. na wakacyjny odpoczynek dzieci. Nasi członkowie również włączają się w Wielkanocne Działa Caritas – rozprowadzając Chlebki Miłości, której celem jest uwrażliwienie każdego z nas na los ludzi bezdomnych i najuboższych oraz pozyskanie środków na pomoc dla nich. Działania, których podejmują się również członkowie Koła Radia Maryja to: przygotowywanie i sprzedaż palm wielkanocnych, przygotowywanie i rozprowadzanie kadzidełek w Święto Trzech Króli, sprzedaż książek i prasy katolickiej, a także opłatka. Jesteśmy również otwarci na współpracę z innymi grupami działającymi w naszej parafii.

Aktywnie włączamy się w słuchanie audycji Radia Maryja i oglądanie TV Trvam, czytanie prasy katolickiej Nasz Dziennik a później nurtujące zagadnienia omawiamy na spotkaniu.

Radio Maryja uczy modlitwy, informuje nas o ważnych wydarzeniach w Polsce i na świecie, pociesza chorych i samotnych. Uczy szacunku dla kapłanów i sióstr zakonnych. Radio Maryja zapala entuzjazm do bycia katolikiem stąd zachowanie postawy chrześcijanina przychodzi samo oraz Polaka świadomego swej godności i obowiązków w środowiskach także obojętnych religijnie, a nawet przeciwnych chrześcijaństwu.

Wśród różnych zagadnień jakie promuje jest podtrzymywanie więzów rodzinnych, pamiętając w modlitwie. Promują rodzinę na wzór Świętej Rodziny we wszystkich programach. Radio Maryja wiele czasu poświęca sprawom rodziny, obronie życia od momentu poczęcia do naturalnej śmierci, we wtorki prowadzi regularne audycje dla rodziców i małżonków a w pierwszy czwartek miesiąca organizuje pielgrzymki do Sanktuarium Św. Józefa gdzie sprawy rodziny są przedstawiane w wykładach jak i przedstawiane wstawiennictwu św. Józefa.

Daje przykład dumy z kultury ojczystej . Podtrzymuje więzi z polską kulturą i tradycją , które z godnością są prezentowane przy okazji rocznic, jubileuszy i świąt. Rozmowy Niedokończone często przedstawiają sylwetki bohaterów, świętych i błogosławionych polskich jak i chlubne postacie księży, o których heroizmie i świętości nie słyszałoby się w ogóle gdyby nie Radio Maryja.

Cała ramówka Radia Maryja potwierdza taki stan rzeczy poczynając od modlitwy i tematów rozmów, poprzez polską piosenkę współczesną i muzykę , polską literaturę , czytane są polskie powieści współczesne , historyczne i polską historię. To Radio Maryja nadaje programy z przekonania „że nie wolno nam zaprzepaścić tego bogatego dziedzictwa kultury i wiary , użyźnionej ofiarną pracą i zaangażowaniem przodków a niekiedy nawet męczeńską krwią.

Ks. Proboszcz Andrzej Blewiński, asystent i opiekun grupy Ks. Jacek Kucharski oraz Księża posługujący w naszej parafii Ks. Piotr Skura, Ks. Marcin Majda zapraszają do udziału w spotkaniach Koła Przyjaciół Radia Maryja . Spotkania odbywają się w III wtorek każdego miesiąca. Zaczynają się Eucharystią o godz. 17.30 a po spotkanie w Domu Parafialnym.

Na podstawie wywiadu z panią Jadwigą Owczarczyk i przekazanych danych opracowała
Marianna Strugińska i Agnieszka Gajek

PIELGRZYMKA DO ZIEMI AUGUSTOWSKIEJ

Parafianie ze Zgierza i Szczawina wraz z ks. proboszczem Andrzejem Blewińskim w dniach 4-7 lipca podziwiali uroki przyrodniczej perły północno – wschodniej Polski – Ziemi Augustowskiej. Malowniczy krajobraz miasto Augustów zawdzięcza Puszczy Augustowskiej i okalającym je jeziorom: Necko, Sajno, Białe oraz Rospuda.

Pierwszego dnia odwiedzili oni Sanktuarium w Świętej Wodzie.

Powstanie Świętej Wody wiąże się z człowiekiem imieniem Bazyli, który po dwóch latach od utraty wzroku, po przybyciu na uroczysko nazwane później Świętą Wodą, ozdrowiał. Kaplica posiada kopię cudownego obrazu Matki Bożej Bolesnej, natomiast oryginał tego historycznego obrazu został wywieziony do Rosji przez duchownego prawosławnego przed okupacją niemiecką. W pobliżu Sanktuarium znajduje się Góra Krzyży, zwana też Górą Bożego Miłosierdzia, z Jubileuszowym Krzyżem Pielgrzymów (wysokości 25 m). Kustosz tamtejszej parafii – ks. Alfred Butwiłowski przybliżył nam sposób odmawiania modlitwy do Matki Bożej Bolesnej – tak zwanego Różańca do Siedmiu Boleści.

Drugiego dnia pielgrzymi udali się do Wilna, by tam pomodlić się w Ostrobramskiej Kaplicy Najświętszej Marii Panny Matki Miłosierdzia. Po mszy świętej zgierscy pielgrzymi udali się do barokowej Kaplicy św. Kazimierza przy Katedrze, Kościoła św. Piotra i Pawła na Antokolu.

Aby nasycić nie tylko duszę, ale i ciało, ksiądz proboszcz A. Blewiński zaprosił uczestników wycieczki do restauracji na tradycyjny litewski obiad: chłodnik po litewsku, placek żmudzki oraz cepeliny.

Atrakcją kolejnego dnia był rejs katamaranem po Kanale Augustowskim do Studzienicznej. W Studzienicznej znajduje się zabytkowy kościół drewniany ze zdobieniami z poroża dzikich zwierząt, a także Kaplica Najświętszej Marii Panny. Obok niej znajduje się studnia, która według miejscowej legendy „zawiera cudowną wodę leczącą choroby”.

Uczestnicy wycieczki mieli również okazję wjazdu do Wigierskiego Parku Narodowego ciuchcią wąskotorową.

Mimo deszczowej pogody wszyscy pielgrzymi wrócili do domów zadowoleni i pełni entuzjazmu.

Karolina Malinowska

PROGRAM PIESZEJ PIELGRZYMKI 2011

20 sierpnia 2011 roku godzina 6⁰⁰ – choć ten dzień to kolejna sobota wakacji i można dłużej pospać wielu Zgierzan już od dawna będzie „na chodzie”. Dlaczego? Tego dnia jak co roku wyruszy po raz 18 Zgierska Piesza pielgrzymka na Jasną Górę.

W tym roku wyruszymy pod patronatem błogosławionego Jana Pawła II, a w czasie drogi będziemy dziękować za dar Jego beatyfikacji. Będziemy starać się przypominać sobie Jego nauczanie, a przez to pogłębić swoją wiarę przeżywając swoje rekolekcję w drodze.

Na pielgrzymkę można zapisać się od 10 do 19 sierpnia w domu parafialnym przy ul. M. Skłodowskiej-Curie 3, po wieczornej Mszy świętej.

Program pielgrzymki przedstawia się następująco:

20.08. Sobota

6⁰⁰ Msza święta w kościele MB Dobrej Rady w Zgierzu, a po niej wyjście i przejście przez Łódź, Konstancynów, Pabianice, 19⁰⁰ dojście do Dłutowa Apel Jasnogórski i nocleg

21.08. Niedziela

6⁰⁰ Msza święta w Dłutowie i wyjście, Wadlew, Drużbice, Bełchatów, Zawadów 19⁰⁰ Koncert w Zawadowie

22.08. Poniedziałek

6³⁰ wyjście z Zawadowa

7²⁰ Msza święta w Łękawie, Kamieńsk, Bartodzieje, Radomsko, Folwarki – nocleg

23.08. Wtorek

7⁰⁰ wyjście z Folwarków

9⁰⁰ Msza święta w Gidlach – odnowienie przyrzeczeń małżeńskich, Borowa, Garnek, Skrzydlów – nocleg

24.08. Środa

6²⁰ wyjście, Mstów

9²⁰ Msza święta na Górze Przeprosnej

14¹⁵ wejście na Jasną Górę

25-26.08. Czwartek - Piątek

Uczestnictwo w Jasnogórskich obchodach uroczystości Matki Bożej

Częstochowskiej

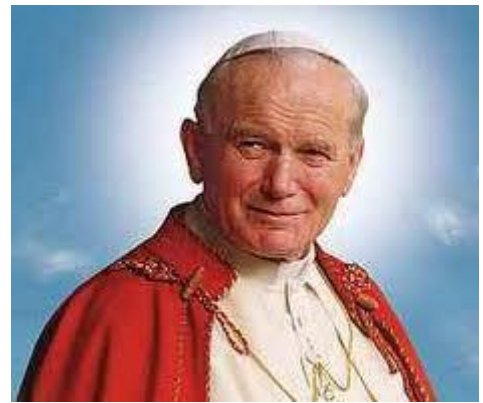
27.08. Sobota

9³⁰ Msza święta w kaplicy cudownego obrazu

11⁰⁰ wyjazd do Zgierza

Około 14³⁰ wyjście pielgrzymki z parafii św. Jana Chrzciciela do parafii MB Dobrej Rady i Msza święta kończąca pielgrzymowanie

Zachęcamy wszystkich do pielgrzymowania.

ks. Marcin Majda

UROCZYŚĆ WNIĘBOWZIĘCIA NAJŚWIĘTSZEJ MARYJI PANNY

15 sierpnia w Kościele katolickim obchodzi się Uroczystość Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny, które w polskiej tradycji znane jest jako święto Matki Bożej Zielnej. Tego dnia bowiem święci się w parafiach barwne bukiety złożone ze zbóż, owoców, warzyw, kwiatów i ziół przyniesione przez wiernych. W tradycji ludowej uroczystość 15 sierpnia jest dziękczynieniem za zebrane plony. W Kościele katolickim dni poprzedzające tę uroczystość są tradycyjnie okresem pielgrzymek do sanktuariów maryjnych.

Dzień Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny, decyzją komunistycznych władz, w 1955 roku przestał być dniem wolnym od pracy. W maju 1989 roku Sejm RP przywrócił to święto jako dzień ustawowo wolny od pracy.

Uroczystość ta jest jednym z najstarszych świąt maryjnych w Kościele. Przypomina ona o tym, że Najświętsza Maryja Panna z ciałem i duszą mocą Bożą została wzięta do nieba po zakończeniu jej ziemskiego życia. Prawdę o Wniebowzięciu Maryi ogłosił jako dogmat wiary papież Pius XII 1 listopada 1950 roku w Konstytucji apostolskiej „*Munificentissimus Deus*”. Jednak przekonanie o tym, że Pan Jezus nie pozostawił ciała swojej Matki na ziemi, ale je uwielbił, uczynił podobnym do swojego ciała w chwili zmartwychwstania i zabrał do nieba, było powszechnie

wyznawane w Kościele katolickim już w VI wieku. Cesarz Maurycy (582-602) polecił obchodzić na Wschodzie w całym swoim państwie 15 sierpnia osobne święto dla uczczenia tej tajemnicy. To oznacza, że święto to musiało lokalnie istnieć już wcześniej, przynajmniej w V wieku.

Według niektórych tradycji Zaśnięcie NMP miało dokonać się ok. 45 roku na Górze Syjon. Według innych źródeł święty Jan Apostoł miał zabrać Maryję ze sobą do Efezu, gdzie zakończyła swe ziemskie życie. Jeszcze inne przekazy mówią o tym, że w dzień Zaśnięcia Najświętszej Marii Panny zjechali się apostołowie z oddalonych krańców ziemi, by pochować jej ciało u podnóża Góry Oliwnej. Tomasz, którego nie było przy Zaśnięciu Marii, poprosił o otworzenie jej grobu. Gdy odsunięto kamień, okazało się, że grobowiec jest pusty i leżą w nim tylko pachnące lilie i wianki kwiatowe.

Uczeni Kościoła usiłują nie tylko stwierdzić fakt istnienia tej tajemnicy wniebowzięcia, ale także go uzasadnić. Najczęściej podkreśla się, że skoro Matka Chrystusowa była poczęta bez grzechu, skoro Bóg obdarzył Ją przywilejem Niepokalanego Poczęcia, to konsekwencją tego jest, że nie podlegała prawu śmierci. Śmierć bowiem jest skutkiem grzechu pierwotnego. Ponadto nie wypadało, aby ciało, z którego Chrystus wziął swoją ludzką naturę, miało podlegać rozkładowi. Chrystus, którego ciało Bóg zachował od zepsucia, mógł zachować od skażenia także ciało swojej Matki. Wreszcie tajemnica zmartwychwstania i wniebowzięcia jest przewidziana dla wszystkich ludzi, dlatego nie sprzeciwia się rozumowi, aby Chrystus dla swojej Rodzicielki przyspieszył ten dzień.

Przemysław Chrabałowski

22 SIERPNIĄ – NMP KRÓLOWEJ

22 sierpnia obchodzimy w Kościele wspomnienie Najświętszej Marii Panny Królowej

Święto 22 sierpnia ma wymiar ogólnoświatowy. Dzień ten to w tradycji liturgii –Dzień Niepokalanego serca Najświętszej Marii Panny.

Wspomnienie Maryi Królowej zostało wprowadzone przez papieża Piusa XII encykliką „Do Królowej Niebios” wydaną 11 października 1954r, w setną rocznicę ogłoszenia dogmatu o Niepokalanym Poczęciu Maryi. To właśnie wydarzenie ukoronowania Maryi wspominamy w piątej tajemnicy chwalebnej różańca.

W Piśmie Świętym nie mamy tekstu, który by wprost mówił o królewskim tytule Najświętszej Marii Panny. Są jednak teksty pośrednie, które tę prawdę zawierają. W raju pojawiła się zapowiedź niewiasty, która skruszy głowę węża (Rdz 3,15). Archanioł Gabriel i Elżbieta wołają do Maryi ;-„Błogosławiona jesteś między niewiastami”.(Łk,28.43)-

a więc spomiędzy wszystkich niewiast na ziemi jesteś pierwsza. Sama też Maryja w proroczym natchnieniu wypowiada o sobie słowa; „Oto błogosławić mnie będą odtąd wszystkie pokolenia (Łk 1,48).

Maryja pochodziła z królewskiego rodu Dawida .W ewangelii bardzo często wyeksponowane jest królewskie pochodzenie Pana Jezusa.(Mt22,41-46;Mk 12, 35-37; Łk 20, 41-44 i inne).Apokalipsa zawiera następującą relację -„Potem ukazał się znak na niebie ;Niewiasta obleczona w słońce i księżyc pod Jej stopami, a na Jej głowie wieniec z gwiazd dwunastu” – tą Niewiastą , według tradycji Kościoła jest Maryja.

Potwierdzenie powszechnej wiary w to, że Maryja jest Królową Nieba i Ziemi, wyraża się również w ikonografii chrześcijańskiej, która od lat najdawniejszych przedstawi Maryję na tronie, z nimbem, atrybutem cesarzy.

W XVIII w jako forma walki z obrazoburcami przyjął się zwyczaj prywatnego koronowani obrazów i figur Matki Bożej, zwłaszcza słynących szczególnymi łaskami .W 732r papież Grzegorz III ukoronował obraz Matki Bożej szczerozłotymi koronami z diamentami. Papież Grzegorz IV w roku 838 podobną koronę ofiarował Matce Bożej w kościele Św. Kaliksta w Rzymie. Od XVIII w zwyczaj ten jest urzędowo zastrzeżony dla Stolicy Apostolskiej. Pierwszym obrazem, który doczekał się zaszczytu papieskiej koronacji był obraz Matki Bożej w zakrystii Bazyliki Św. Piotra w Rzymie(1631).W Polsce Tego zaszczytu dostąpił jako pierwszy obraz Matki Bożej Łaskawej w Warszawie(1651), a następnie Matki Bożej Częstochowskiej w roku 1717.

Do najdawniejszych i najpopularniejszych modlitw w Kościele należą:-, Pod Twoją Obronę ”Witaj , Królowo”, oraz Litania Loretańska, gdzie ostatnie wezwania wychwalają Matkę Bożą jako Królową.

Niepokalana Dziewica zachowała wolność od wszelkiej skazy i winy pierworodnej, dopełniwszy biegu życia ziemskiego z ciałem i duszą wzięta została do chwały niebieskiej i wywyższona przez Pana jako Królową wszystkiego, aby bardziej upodobniła się do Syna swego, Pana panującego(por.Ap19,16)oraz zwycięzcy grzechu i śmierci(KK59).

Tytuł „Królowa” podkreśla Maryję, jako tą, która zasiada obok swego Syna, Króla Chwały. W ten sposób wypełniły się słowa „Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą wszystkie pokolenia ,gdyż wielkie rzeczy uczynił mi wszechmocny”.

Maryja m udział w chwale zmartwychwstałego Chrystusa, gdyż miała udział w jego dziele zbawczym. Jest Jego Matką, urodziła Go ,pielegnowała i zadbała o wychowanie. Towarzyszyła również Mu podczas Jego nauczania- aż do krzyża, a potem w Wieczernika w dniu Pięćdziesiątnicy.

Godność jej Boskiego Macierzyństwa wynosi Ją nad wszystkie stworzenia, czyni Ją Królową Aniołów i Wszystkich Świętych, Królową Nieba i Ziemi. Jednak tylko Bóg jest władcą najwyższym i jedynym. Maryja ma władzę honorową i zleconą, pełni na Ziemi rolę „Regentki”.

Podsumowaniem rozważania na temat dnia 22sierpnia-NMP Królowe niech będą słowa Papieża Pawła VI.Papież Paweł VI podczas Audiencji Generalnej 10 V 1967r powiedział tak; ”Niechaj wierni pamiętają o tym, że prawdziwa pobożność nie polega ani na czczym i przemijającym uczuciu, ani na jakiejś próżnej łatwowierności ,Lecz pochodzi z wiary prawdziwej, która prowadzi nas do uznawania przodującego stanowiska Boga- Rodzicielki i pobudza do Synowskiej miłości ku Matce naszej oraz do naśladowania Jej cnót”.

Aneta Mikołajczyk

CAŁY ŚWIAT NIECHAJ ŚPIEWA CI ŚWIĘTĄ PIEŚŃ, NIECH ODDAJE NAJWYŻSZĄ CZEŚĆ, WIELKI JEST NASZ PAN

To słowa piosenki roku, którą wszyscy oazowicze z radością śpiewali i śpiewają podczas tegorocznych, wakacyjnych oaz rekolekcyjnych. Również i z naszej parafii dzieci i młodzież wyjechały, by w, malowniczo położonej, Wierchomli Wielkiej przeżyć swoją oazę. 51 uczestników wraz z siedmioma animatorami i księdzem, w dniach od 13 do 29 lipca przebywali w Wierchomli, by korzystając z wakacyjnego wypoczynku poznawać lepiej Pana Boga, Pismo Święte i odkrywać piękno życia we wspólnocie Kościoła. Tegoroczne oazy odbywały się pod hasłem: **Słuchać Pana w Kościele.**

Program wyjazdu oparty był na piętnastu tajemnicach różańcowych, tak byśmy mogli poznać cały Boży plan zbawienia człowieka. Kulminacyjnym punktem oazy był dzień wspólnoty, czyli dzień spotkania z innymi oazami, który przeżywaliśmy w Łukowicy koło Nowego Sącza, by podzielić się radością z przebywania ze sobą oraz bogactwem swojej grupy.

Program wyjazdu przewidywał również obcowanie z naturą, co czyniliśmy poprzez górskie wycieczki i zwiedzanie (Krynica, Muszyna, Dębno, Zakopane, Krościenko – centrum ruchu Światło-Życie).

Radością, śpiewem, modlitwą i zabawą wypełniony był czas naszego pobytu w Wierchomli. I nawet deszcz, obficie padający przez większą część oazy, nie zdołał popsuć dobrego humoru oazowiczów. Z wielkim smutkiem natomiast przywitaliśmy dzień powrotu do domu. I choć cieszyliśmy się, że spotkamy naszych najbliższych, to jednak każdy z nas chciałby chociaż przez chwilę jeszcze pozostać u naszych gościnnych gospodarzy z Wierchomli Wielkiej.

Ks. Marcin Majda

EDEN

Kiedy już nowe lądy zostały zasiedlone przez zwierzęta, rozpoczęła się kolejna odsłona Bożego planu. Prawdopodobnie około 60 tys. lat temu na sawannie w Etiopii żyli przodkowie człowieka. Kiedy zmienił się klimat i zaczęły topnieć lodowce, zazieleniła się Sahara i przyciągnęła roślinożerne zwierzęta. Za nimi ruszyli nasi przodkowie, którzy dotarli na Bliski Wschód. I w tym miejscu krzyżują się ścieżki hipotez naukowców i opowieści biblijne księgi Genesis. Na żyznych polach Mezopotamii, między Tygrysem, a Eufratem powstał rajski ogród zwany Eden. Rosły tam rośliny i drzewa dające smaczne owoce, krzewy mieniły się tysiącami barw, kwiaty wydzielaly nieziemskie zapachy, a liczne ptaki umilały swymi trelami każdy dzień. W samym centrum Edenu rosły drzewo życia oraz drzewo poznania dobra i zła. Cały krajobraz przewyższał pięknem najwspanialsze pałacowe ogrody, zaś aniołowie przyglądali się temu widokowi z rozkoszą i radowali się z cudownych dzieł Bożych. Kiedy ogród był gotów, Bóg ulepił z gliny człowieka na swój obraz i podobieństwo i tchnął w niego duszę. Adam był istotą o majestatycznym wzroście, jego oblicze błyszczało życiem i radością, zaś atletyczne ciało ubrane było w światło i chwałę. Następnie Stwórca umieścił Adama w rajskim ogrodzie, aby go uprawiał i doglądał. Pan Bóg rzekł:

„Z wszelkiego drzewa tego ogrodu możesz spożywać według upodobania; ale z drzewa poznania dobra i zła nie wolno ci jeść, bo gdy z niego spożyjesz, niechybnie umrzesz”. (Rdz 2,16-17)

Do Adama została przyprowadzona każda żywa istota, aby otrzymała imię. I choć nazwał je wszystkie, nie znalazł żadnej dla siebie istoty, którą mógłby pokochać. Bóg widząc smutek w jego oczach, pogrążył go w głębokim śnie i z żebra wyjętego z boku, stworzył Ewę. Nasi pierwsi rodzice zostali stworzeni jako niewinni i święci, ale obdarzeni wolną wolą. Żyli wśród aniołów i mogli widzieć Stwórcę codziennie twarzą w twarz. Byli nieśmiertelni i obdarzeni wielką wiedzą otrzymaną od Boga. Pielegnowali i upiększali rajski ogród, który miał być ich domem po wieczne czasy.

Jarosław Bieć

Z ŻYCIA PARAFII

Odeszli do wieczności:

Halina Kurczewska (ur. 1922)
Jolanta Marszałek (ur. 1943)
Barbara Wróblewska (ur. 1932)
Wiktoria Kmiecniak (ur. 1932)
Marek Kosielski (ur. 1958)
Czesław Westfal (ur. 1937)
Zdzisław Nemeć (ur. 1944)
Krystyna Błaźniak (ur. 1931)
Helena Szmec (ur. 1927)
Czesław Dąbrowski (ur. 1943)
Antoni Bit (ur. 1946)
Jerzy Gąbicki (ur. 1955)
Jarosław Przybylski (ur. 1958)

Związek małżeński zawarli:

Piotr Rutana i Dorota Sprengel
Artur Moszczyński i Malwina Placek
Mariusz Bechorka i Monika Oborka

Poprzez Sakrament Chrztu Świętego do wspólnoty chrześcijańskiej włączeni zostali:

Pola Skopiak
Grzegorz Tybura
Martyna Paulina Wójtowicz
Łukasz Rutana
Grzegorz Kubica
Kamil Bocheński
Blanka Dudulska
Paweł Gutowski

Kancelaria Parafialna czynna codziennie od poniedziałku do piątku w godz. 9:00– 11:00 oraz 15:00– 16:30.

Parafia Matki Boskiej Dobrej Rady w Zgierzu, ul. M. Skłodowskiej– Curie 3

Ks. Kan. dr Andrzej Blewiński – proboszcz parafii

Opiekun duchowy i merytoryczny: Ks. Marcin Majda

Redakcja zastrzega sobie prawo do opracowania redakcyjnego tekstów oraz prawo do korekty stylistycznej i ortograficznej.

Zespół Redakcyjny „Dobra Rada”: Marianna Strugińska - Felczyńska, Daria Łabsz, Katarzyna Wieczorek, Agnieszka Gajek, Małgorzata Lewandowska, Przemysław Chrabąłowski, Jarosław Bieć, Bolesław Wąsowski

Dystrybutor: Marek Cylke

Drukarnia, Wydawnictwo Muzyczne i Poligraficzne
ul. Wersalska 54, 91-212 Łódź, merakel@kel.com.pl